

DE GOK NEMEN...

Toneelspel in drie bedrijven

door

PETER VAN DEN BIJLLAARDT

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE GOK NEMEN...** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER VAN DEN BIJLLAARDT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Karakterbeschrijvingen in volgorde van opkomst:

Inge van Overveen - 45 jaar. Een intelligente zelfbewuste vrouw. Weet precies wat ze wil. Goed gevoel voor humor.

Kaarin van Overveen - 23 jaar. Dochter. Enthousiaste intelligente meid. Gevoel voor humor.

Martin van Overveen - 25 jaar. Zoon. Beetje losbol, maar met invoelend vermogen.

Rik van Overveen - 50 jaar. Inge's man. Man met weinig gevoel voor humor. Is verslaafd aan gokken.

Bram - 50 jaar. Kaartvriend van Rik. Een toneelspeler, die het leven uitsluitend als een lolletje ziet.

Mabel - 30 jaar. Zijn 'vriendin'. Een toneelspeelster. De actrice, die deze rol op zich neemt moet zowel een 'volkstype' als een integere vrouw neer zetten.

Theo - 45 jaar. Vriend van Inge. Ernstige man met hang naar nostalgie.

Tina - 25 jaar. Vriendin van Martin. Rustig type.

DECOR:

Tegen de linkerwand staat een klein (lade)kastje, waarop een kunstvoorwerp staat.

Tegen de achterwand staat, links uit het midden een dressoir. In één van de kastjes staan flessen sterke drank, waaronder wodka, port en sherry. Ook enkele glazen. Op het dressoir ligt de handtas van Inge. Verder staan er een kleine schemerlamp en een vaas bloemen. Eventueel ook een stereoset. Dit alleen voor de entourage, nodig is het niet! Rechts naast het dressoir staat een klein tafeltje waarop een grote plant. Links van het dressoir in de hoek staat een grote staande schemerlamp.

In de hoek van de rechterwand is de deur naar de hal. Tegen de rechterwand staat een bureau waarop een computer en wat netjes geordende paperassen. Ervoor staat een bureaustoel op wieltjes. Links naast het bureau staat een staande schemerlamp.

Een klein stukje, rechts uit het midden staat een ietsje schuin een 3-zitsbank. Met aan beide kanten een fauteuil. Een salontafel staat er tussen. Onder de tafel liggen enkele kranten en tijdschriften. Niet rommelig.

De fauteuils worden aangeduid als fau. 1 en 2. De plaatsen op de bank (links beginnend) als plekken 1,2 en 3.

Aan de wanden hangen schilderijen.

Licht in de zaal uit

Langzaam de muziek (géén zang!) van: 'EEN EIGEN HUIS...' op laten komen tot redelijk hard.

DOEK

EERSTE BEDRIJF

Het stuk speelt zich in de zomer af. Zaterdag 09:30 uur.

Het toneel is leeg. De muziek gaat ca. 10 seconden door. Dan wordt het pas (op een MOOI moment) langzaam naar helemaal UIT gedraaid.

Inge: *(op. Gekleed in een mooie ochtendjas, waaronder een wit satijnen pyjama. Aan haar voeten zitten witte chinese muiltjes. Haar haar zit flink in de war. In haar hand heeft ze een mobiele telefoon. Ze loopt met een 'grote gaap' naar fau. 1. Gaat er in zitten en wil net een nummer in drukken als de piep gaat)* Hallo, ben jij dat, Rik?... Hallo?... Halló!?... *(kijkt naar het spreekgedeelte. Haalt haar schouders op en drukt hem uit. Wil net weer een nummer in drukken als Kaarin op komt)*

Kaarin: *(op. Gekleed in een vrolijke zomerse rok en bloes. Bijpassende schoenen en sieraden. In haar handen heeft ze een koffiekkan en 2 bekers)* Wie was dat? *(gaat op plek 1 zitten en schenkt de bekers vol met koffie)*

Inge: Geen idee. De persoon weigerde met mij te praten.

Kaarin: *(geamuseerd)* Misschien was 't 'n vriendinnetje van Pap. *(zet de beker van inge voor haar op tafel)* En heeft ze liever niet zijn vrouw aan de telefoon. *(pakt haar eigen beker en leunt achteruit)*

Inge: Waarom ben jij eigenlijk zo vroeg op?

Kaarin: Ik heb toch die sollicitatie. Dat heb ik je gisteravond nog verteld.

Inge: O ja, natuurlijk. *(diepe zucht)* Ik begin oud te worden. Daarom heb je natuurlijk geen broek aan.

Kaarin: *(geamuseerd)* Ik heb wél 'n broek aan.

Inge: *(zachtjes lachend)* Je weet best wat ik bedoel. *(pakt haar koffie)*

Kaarin: Ik loop nu eenmaal graag in 'n broek.

Inge: Deze kleding staat je uitstekend, liefje. Dat moet je 'ns wat meer aan trekken. Ben je nerveus?

Kaarin: Ja, natuurlijk ben ik nerveus. Deze baan is erg belangrijk voor me.

Inge: Gewoon iets vaker je benen over elkaar slaan.

Kaarin: *(licht verontwaardigd)* Ja, als ik deze baan met erotische foefjes

moet bemachtigen hoeft 't voor mij niet.

Inge: O, wat zeg je dat mooi. Toen ik bij je vader solliciteerde zag ik kans hem zo op te winden, dat hij mij alle belangrijke vragen vergat te stellen.

Kaarin: (*grote ogen*) Hé, da's waar. Voordat jij met paps omging heb je nog bij 'm gesolliciteerd, hè.

Inge: Ja... Dat was nog in de tijd van de Flower-Power. Mijn rokje was iets langer dan mijn ceintuur en mijn T-shirt was me vier maten te klein.

Kaarin: (*zachtjes lachend*) En paps tuinde er in?

Inge: Met boter en suiker, lieverd. (*lacht zachtjes*) Hij wist niet waar hij kijken moest. Dus keek hij maar naar álles tegelijk.

Kaarin: (*zachtjes lachend*) En toen was hij metéén verliefd op je?

Inge: Nee, dat heeft nog 'n volle maand geduurd. Op kantoor kon hij zijn ogen niet van me afhouden. Toen hij me na 'n maand nog niet mee uit had gevraagd heb ik 'm 'n duwtje in de goeie richting gegeven. (*lacht schalks*) Ik droeg in die tijd nooit een beha, dus hij vond dat duwtje wel lekker. (*drinkt nu pas van haar koffie*)

Kaarin: (*zachtjes lachend en enorm genietend*) Dat heb ik nooit geweten.

Inge: Nou, heel wat vrouwen droegen in die tijd geen beha, hoor.

Kaarin: Nee, ik bedoel, dat je paps zo wild hebt veroverd.

Inge: Nou, wild... Ik wist gewoon dat hij verliefd op me was, maar dat hij me, uit oogpunt van z'n familie, niet kon vragen. Ik was gewoon personeel. Voor hun knappe, ó zo belangrijke zoontje hadden ze héél iemand anders op het oog. Maar ja... (*kort lachje*) Ik had hém op 't oog en met zijn familie had ik niets te maken.

Kaarin: Dus ging je recht op je doel af.

Inge: Zoals ik al zei, ik gaf hem 'n speels duwtje.

Kaarin: (*zachtjes lachend*) Waaruit Martin is voortgekomen.

Inge: (*geamuseerd*) Ja, je vader was erg slordig in die tijd.

Kaarin: Wat inhield dat je met Martin in je buik in het stadhuis stond.

Inge: Ja, vlak voor m'n jawoord schopte hij me heel krachtig. (*al knikkende*) Alsof-ie me ergens voor wilde waarschuwen.

Martin: (*op. Gekleed in spijkerbroek en t-shirt*) Dan rook ik 't dus toch goed. Koffie.

Kaarin: (*terwijl ze haar beker neerzet en opstaat*) We hadden 't net over je. Je kunt mijn beker wel nemen. Ik heb 'n volle kan gezet. Nou, ik ga. (*geeft inge een vluchtige kus op de wang*)

Inge: Veel succes, lieverd.

Kaarin: Dank je. (*af*)

Martin: (*heeft intussen koffie ingeschonken en is in fau. 2 Gaan zitten*) Waar moet die zo vroeg heen?

Inge: Sollicitatiegesprek.

Martin: Op zaterdag?

Inge: Was de enige dag dat die man tijd voor haar had.

Martin: Ja, ze heeft me er iets over verteld. Als ze die baan krijgt gaat ze de hele wereld door.

Inge: En je weet hoe dol je zus op reizen is.

Martin: Daar komt ze nog wel achter. Da's leuk met je vakantie. Niet voor je werk.

Inge: Kaarin kennende maakt ze van iedere reis 'n vakantie.

Martin: *(drinkt zijn koffie en inge schenkt haar beker opnieuw vol)*
Waarom hadden jullie 't eigenlijk over mij?

Inge: *(luchtig)* O, we waren gewoon aan 't roddelen.

Martin: Dat had ik liever niet.

Inge: Dat weten we, maar we doen 't toch.

Martin: *(korzelig)* 't Zit Kaarin niet lekker dat ik zo makkelijk vrouwen versier. Dat kan ze gewoon niet hebben

Inge: *(geamuseerd)* Nou, ik denk dat ze wel blij is, dat ze geen vrouwen hoeft te versieren.

Martin: *(grijnst)* Je weet best, wat ik bedoel.

Inge: Nee... we hadden het niet over jouw vriendinnen. Maar ik wil 't er wel over hebben. Ik vind 't niets erg dat je bij de vrouwen zo gewild bent, lieverd, maar je moet er echt mee stoppen ze in het weekend hier te laten slapen. Je vader vindt dat erg vervelend. We hebben er al een paar keer ruzie over gehad. *(Martin wil wat zeggen)* Néé, laat me uitspreken... Je bent nu al 25 jaar. Wordt 't niets eens tijd dat je 'n plek voor jezelf zoekt. Je hebt 'n prima baan. Ik begrijp echt niet waarom je nog steeds bij ons woont?

Martin: *(zachtjes lachend)* Hoofdzakelijk vanwege jouw uitstekende kookkunst, ma.

Inge: Nee, ik meen 't serieus.

Martin: *(kijkt Inge even aan)* Ik word er dus uitgegooid.

Inge: Je wordt er helemáál niet uitgegooid. Alles wat ik je vraag is 't eens van onze kant te bekijken.

Martin: En Kaarin dan?

Inge: Kaarin is 'n heel ander geval. Ten eerste heeft ze schulden die ze af moet betalen en daardoor nog lang niet op zichzelf kan gaan wonen en ten tweede neemt ze niet ieder weekend een ander vriendje mee.

Martin: Nee, omdat ze die niet kan krijgen.

Inge: Wel... hoe denk je erover?

Martin: Hoe lang heb ik?

Inge: Eén week. *(als Martin haar verrast aankijkt. Zachtjes lachend)*
Grapje. Denk er rustig even over na. Maar niet te lang. Je vader en ik willen in dit huis enkele verbeteringen aanbrengen.

Martin: Waarom? Dit huis is perfect zoals het nu is.

Inge: Ja, dat vind jij. Wij denken daar anders over. Jouw kamer wil je vader bijvoorbeeld als computerkamer inrichten. Hoeft hij dat niet meer hier te doen. En kan ik 's avonds ook eens gewoon een soap afkijken als ik dat wil.

Martin: *(leegt zijn beker, zet hem op tafel en staat op)* Nou, ik stap maar 'ns op. Bruno heeft 'n auto voor me te koop.

Inge: Alweer 'n ander? Soms vraag ik me af wat je meer verslijt... Auto's of vrouwen. En dat met al die enge ziektes vandaag aan de dag.

Martin: *(gekscherend)* Van auto's krijg je alleen maar vieze handen, hoor ma. *(geeft Inge een vluchtige kus op de wang)* Ik kom tussen de middag niet thuis. Dus je hoeft niet met eten op me te wachten.

Inge: *(diepe zucht)* Jij krijgt veel te weinig verse groente binnen.

Martin: *(lachend)* Ja en als ik binnenkort op mezelf woon helemaal niks meer. *(loopt naar de deur)*

Inge: *(hem achterna roepend)* Ja, spot jij maar met je ouwe moeder. *(Martin af. Inge loopt naar het dressoir, haalt een klein telefoonboekje uit haar handtas, slaat het open, pakt de telefoon en drukt een nummer in)* Met Rietje? Nee, met Inge. Zeg... 't is misschien 'n rare vraag, maar is Rik bij jullie?... Niet... Nee nee ik, eh... Ik, eh... Hij is dus niet bij jullie... Ja, ik weet dat 't pas half tien is. Nou, bedankt, ik bel je nog wel 'ns. *(drukt uit. Zoekt in het boekje en drukt een nieuw nummer)* Dag Corrie, met Inge. Zeg, ik heb 'n hele rare vraag. Is Rik misschien bij jullie?... Nou ja, dat kon toch... Nee nee, dan belt-ie mij wel... Ja, bedankt. *(drukt uit, zoekt in haar boekje en drukt een nieuw nummer)* Hallo, met wie?... Met Wiesje. O, dag Wiesje. Je spreekt met tante Inge, mag ik je moeder even?... Die ligt met Oom Ronald in bed en die mag je niet storen. Wie is Oom Ronald?... O... O... Zóóó en daar ben jij natuurlijk wel blij mee?... O, niet... Nou ja, eh... Doe ze maar de groeten van me. Dag schatje. *(drukt uit. Meteen begint haar telefoon te piepen)* Met Inge van Overveen. *(verheugd)* Théo?! Waar zit jij in godsnaam, ik ben je al vanaf zeven uur vanmorgen aan het bellen... Hoe 't met mij gaat? Nou, eh... goed... Zo klink ik niet. Hoe klink ik dan?... Bezorgd... Ja, dat kan kloppen ja... Ik ben Rik kwijt...Nee, die is vannacht niet thuis gekomen... O ja, natuurlijk, jij zat in Kénia?... *(gaat op de bank zitten)* Hoe was 't daar? Naar je zin gehad?... O, als je dat zou willen... Ja, dat zou ik erg fijn vinden... Nou, dan ga ik me maar snel aankleden. Tot zo. *(drukt de telefoon uit, legt hem op het dressoir. Af)*

Metéén als Inge op staat weer de muziek van 'EEN EIGEN HUIS...'

Iets zachter ditmaal.

(toneel 10 seconden leeg! Rik op. Gekleed in een combinatie-pak, dat eruit ziet alsof hij er in heeft geslapen. Uit de zijzak van zijn colbert hangt zijn stropdas. Zijn haar zit behoorlijk in de war en hij heeft een baard van 2 dagen. Hij kijkt in de kamer of er niemand is en wenkt dan naar Mabel en Bram. Bram: op. Gekleed in een keurig combinatie. Bijpassende overhemd en stropdas. Hij neemt ruimschoots de tijd om om zich heen te kijken. Klopt met zijn vuist op één van de wanden en luistert er dan met zijn oor tegen aan. Knikt goedkeurend)

Vlak voordat Mabel haar tekst zegt de muziek langzaam naar UIT draaien.

Mabel: *(vlak achter Bram op. Ze kauwt constant op kauwgum. Witblonde krulletjes-pruik, die tot voorbij haar schouders hangt. Gekleed in een fluoriserende veel te strakke stretch jurk. Fluoriserende badstof hoofdband en fluoriserende pumps. Alle drie verschillend van kleur! Haar gezicht is overdadig opgemaakt. Heeft overdreven veel sieraden om. Ze neemt ook ruimschoots de tijd om rond te kijken. Ze hangt een schilderij recht)* Niet al te groot, deze kamer, hè?

Bram: *(wijst naar de achterwand)* We kunnen die muur daar 'n stuk uitbreken.

Mabel: Wat zit daar achter?

Rik: De keuken.

Mabel: O, heppik altijd al wille hebbe. 'n Ope keuke.

Rik: Dus jullie weten wat de bedoeling is hè?... Ík vertel het mijn vrouw.

Bram: Ja ja, jij vertelt 't jouw vrouw.

Rik: Wanneer het moment dáár is.

Mabel: Ja, maar eh... hoe lang gaat je daar mee wachte, jonge?

Bram: *(tot Mabel)* Je moet begrip voor de situatie hebben, liefste. Jij zou het ook niet leuk vinden als ik je zo vroeg op de morgen vertelde dat ik ons huis met een spelletje kaart had verloren.

Mabel: Wij hebbe helemaal geen eige huis. Hoe zou jij dat dan kenne verlieze dan?

Rik: Vertel je vrouw alsjeblieft hoe belangrijk 't voor mij is, dat ik het mijn vrouw in alle rust en... zélf wil vertellen.

Bram: Ze begrijpt 't wel.

Mabel: Nee, ze begrijp alleen, dat ze het huis meteen wil. Suus en haar koters zitte in ons huis, moppie.

Bram: Wàt?

Mabel: Ja, toen ik vanmogge zag dat je 'n huis had gewonne hep ik

meteen Suus gebeld.

Bram: Maar waarom dan?

Mabel: *(verontwaardigd)* Waarom dan? Die arme schat zit in 'n blij-van-me-lif-huis. Die was as 'n kind zo blij dat ze bij ons in kon trekke.

Bram: Maar zoiets bespreek je toch eerst met mij.

Mabel: Jij had dat nooit goed gevonde. Of wel soms?

Bram: Nee, natuurlijk had ik dat niet goed gevonden.

Mabel: Nou, zie je nou wel. Vandaar. Dus we kenne nie trug.

(het taalgebruik van Mabel is tot nu toe in 'PLAT DIALECT' geweest. Van nu af aan staat haar tekst in standaard Nederlands. Het is echter de bedoeling dat ze een 'PLAT DIALECT' praat. En het verstandigst is om dat in het DIALECT te doen waar deze actrice vandaan komt!)

Bram: Zeg Rik... Als wij jou nou 'ns even alleen lieten... Ik bedoel... Je vrouw zal toch wel snappen...

Rik: Je zei het zojuist al zelf. Tegen je eigen vrouw... Van, eh... "Hóe zou jij 't vinden als ik je vertelde dat ik m'n huis met een spelletje kaart had verloren..."

Mabel: Zeg... Ik ben zijn vrouw niet hoor. Deze piegem en ik zijn niet getrouwd.

Rik: O.

Mabel: Ja, jij zit steeds maar over zijn vrouw te lullen. Wij wonen samen. Niet meer en niet minder. Begrijp je wel?

Rik: O.

Bram: *(tot Rik)* Wat probeer je me nu duidelijk te maken.

Rik: *(beetje wanhopig)* Nou, dat je me even de tijd moet gunnen.

Inge: *(op. Gekleed in moderne zomerse kleding. Haar haar zit netjes)* Dan had ik 't toch goed. *(blijft op 1 meter van de deur staan)* Waar heb jij de hele nacht uitgehangen?

Rik: Ik, eh... Ik, eh...

Bram: Is dit nou je vrouw, Rik?

Rik: Sorry. Dit zijn, eh... Wel... dit hier is Bram. *(Inge knikt minzaam)*

Bram: Dag mevrouw. *(geeft Inge een korte handdruk)*

Rik: En dit hier is... *(kijkt Bram hulpeloos aan)*

Bram: Mabel.

Mabel: Dag meid. *(steekt haar hand uit. Inge geeft Mabel een korte handdruk. Kijkt Rik vragend aan)*

Rik: *(moeizaam lachend)* Ja, jij wil natuurlijk weten wie dit zijn en waarom ik ze hier heb uitgenodigd.

Inge: Nou, ik ben al blij met het eerste.

Bram: Ik ben 'n kaartvriend van uw man, mevrouw.

Inge: 'n... Kááartvriend? *(tot Rik)* Heb jij de hele nacht gekáárt?

Rik: *(zenuwachtig lachend)* Och... de hele nacht.

Mabel: Ja. Bij ons thuis. En ik maar sloven. Hapje, drankje en ga zo maar door.

Inge: Maar wij hadden toch duidelijk afgesproken, dat jij nooit meer zou...

Rik: Nu even niet, Inge. *(kort hoofdgebaar naar Bram)* Niet waar, eh... Waar zij bij zijn.

Inge: *(snuift hard)* Dus jij bent weer aan het gokken geslagen. En dan bel jij niet even op? Weet je wel hoeveel zorgen ik me om jou heb gemaakt?

Bram: Mijn schuld, mevrouw.

Mabel: *(verbaasd)* Jóúw schuld?

Bram: *(gemaakt lachend)* Ja, had ik maar moeten zorgen dat mijn telefoon 't deed.

Mabel: *(verbaasd)* Is onze telefoon stuk dan? Maar ik heb gisteren nog... *(krijgt een elleboogstoot van Bram)* Aú! *(wrijft over de pijnlijke plek)* Krijg nou niks. Klóótzak, die je bent! Waarom doe jij dat?

Bram: *(allerbeminnelijkst)* Dus u begrijpt, mevrouw, uw man kon niet bellen, ook al had hij gewild.

Mabel: *(begrijpt er niets van)* De telefoon kapot? Nou, maar daar begrijp ik niets van. Ik heb gisteren nog...

Bram: *(er dwars doorheen)* Let u maar niet op mijn vriendin hoor, mevrouw.

Inge: Ik weet dus nu dat jij de hele nacht bij deze meneer hier hebt gekaart en dat je niet kon bellen omdat zijn telefoon stuk was en dat die dame daar zijn vriendin is. Wat ik nu nog graag zou willen weten is... waarom ze h́ier zijn?

Mabel: *(met ingehouden plezier)* Nou, daar kom je zo wel achter, wijffie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto